

[Poul Møller.]

fradragene, som regeringspartierne her gennemfører. Man vil altså her, på et lille område ganske vist, men dog på et område, hvor det får den gale retning, foretage en yderligere indkomstudjævning og — ikke mindst — gøre det på den måde, at det er personer og familier med børn over visse indkomstgrupper, der skal deltage i denne form for indkomstudjævning, og som skal have den skattemæssige forhøjelse, som man nu vil lægge på de højere indkomstgrupper gennem denne reform — eller ændring, for reform kan man dårligt kalde det.

Jeg kan helt tiltræde de bemærkninger, det ærede medlem hr. Foged gjorde vedrørende etableringsfradragene. Jeg ser ingen anledning til, at vi nu skulle fjerne disse. Det er ikke billigere i år, end det har været de foregående år, at etablere sig selvstændigt. Det er vanskeligt for de unge at komme i gang selvstændigt, de må overtage en meget stor gæld. At man netop på dette tidspunkt vil ramme ungdommen ved at fjerne den adgang til etableringslempelse, den tidligere har haft, begriber jeg ikke. Jeg forstår ikke, at regeringspartierne tager dette skridt.

Jeg skal endelig gøre nogle bemærkninger om det forslag til dagsorden, som det ærede medlem hr. Foged fremsatte på de 2 partiers vegne. Jeg kan naturligvis helt anbefale, at man stemmer for forslaget. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi nu når frem dertil, at der ikke længere er tale om en bevillingsmæssig adkomst, om en nådesakt for disse ældre medborgere. Det er nødvendigt for dem at vide, hvordan de er placeret skattemæssigt, når de går på pension, hvad enten det er folkepension, funktionærpension eller andet. Det må være muligt at løse dette problem uden at skulle løse hele spørgsmålet om kildeskat. Det kan ikke være rimeligt over for dem, der går på pension, at de får at vide, at deres ordning må afhænge af, om folketinget til sin tid bliver enigt om et kildeskatforslag. Sagen er jo den, at det høje ting endnu ikke har fået forelagt kildeskatten til behandling her i tinget. Vi har hørt noget om, at den højtærede finansminister er tilhænger af den, men skønt den højtærede finansminister jo nu snart har en lang embedsperiode bag sig, er der endnu ikke forelagt det høje ting et

eneste forslag derom, og derfor kan man ikke spise de ældre medborgere af med, at det er et problem, der må løses, når vi engang får en kildeskat.

I øvrigt vil jeg sige, at begrundelsen for, at vi skal have en kildeskat, ikke kan og ikke bør være, hvorvidt denne gruppe af personer vil blive stillet bedre eller ikke blive stillet bedre ved en sådan omfattende reform. Kildeskatten må behandles ud fra hensynet til de store befolkningsgrupper, der arbejder i produktionslivet, og ikke ud fra hensynet til den årgang, der hvert år fratræder produktionslivet, så derfor kan man ikke vente og ikke forlange, at vi skal akkviescere ved en ordning, hvorved man udskyder dette problem på ubestemt tid. Man kan det så meget mindre, som man i mellemtiden vil prøve på at lempe sig igennem ved nogle nådesbevillinger, der på dette område har haft en klar tendens til at ramme de mennesker, som har prøvet på, har stræbt efter at lægge noget til side af deres årlige indkomst. Vi ved jo, at sådan er den bevillingsmæssige praksis på dette område, at de mennesker, der har lagt til side, kan ikke få eller får praktisk talt ingen skattemæssig lempelse, medens derimod de mennesker, der ikke har gjort det, har en nogenlunde sikkerhed for, at de kan regne med en nedsættelse. Det sker på et tidspunkt, hvor alle partier taler om, at vi må fremme den private opsparing på forskellige andre områder, at det høje ting siger til disse jævne borgere med små indkomster, der skal på folkepension eller på almindelig pension fra deres virksomhed: hvis I har lagt noget til side, og hvis det er i betragteligt omfang, skal I ikke regne med at få en sådan bevillingsmæssig lempelse. Det kan ikke være rimeligt.

Jeg kunne endda forstå vanskelighederne, hvis man ikke på andre områder havde vist sig i stand til at løse problemet uden at gennemføre kildeskat. Jeg hørte også i fjor, at den politiske ordfører for det radikale parti, det ærede medlem hr. A. C. Normann, under åbningsdebatten præciserede et forslag, der ligger inden for denne dagsordens rammer, idet han sagde, at det radikale venstre ville arbejde for et sådant forslag; og det ærede medlem hr. A. C. Normann bekræftede dette under åbningsdebatten i år. Man kan altså sige, at inden